

ፈጣጣ-ለማኝ

በላይኑ አባተ (abatebelai@yahoo.com)

መጋቢት ሁለት ሺህ አንድ ዓ.ም.

ቃሉ እንደሚያመለክተው ለማኝ በልመና ስራ ላይ የተሰማራ ወይም የሚለምን ሰው ማለት ነው። “ለመ” ከሚለው ግስ የተራባው ልመና እንደዚሁ የመለመንን ሂደት የሚገልጽ ሲሆን የልመና ሂደትም ዓይነት፣ ዓይነት አለው። አዎ ልመናዎች በባህሪ ቢመሳሰሉም በመልክ ግን ይለያያሉ። የእለት ጉርስን ለማግኘት ወደ ቤተ-ክርስቲያን መሄጃ መንገድ ዳር ወይም ደጀ-ሰላም አጠገብ ቆሞ አለዚያም ቁጭ ብሎ፤ ነጠላን ዘርግቶ በሚያሳዝን ዜማ “ስለጭንቅ አማላጅቴ! ስለወላጁት አምላክ! ስለእመብርሃን! ስለመድሃኒት አለም! ስለፈረሰኛው ጊዎርጊስ! ስለቅዱስ ሚካኤል! ወዘተርፈ ” እያሉ መማጸን መለመን ነው። ከመስጊድ መግቢያ በር ላይ ቆሞ “የምቀምሰው የምልሰው የሌለኝ ሞጣጣ ድሃ ነኝና ስለ አላህ ስትሉ ጀባ ብላችሁኝ እለፉ!” እያሉ አንገትን ደፋ አርጎ በትህትና መጠየቅም ልመና ነው። እንደዚሁም በምእራቡ አለም ማርያምን ወይም መድሃኒት አለምን አለዚያም አላህን ሳይጠሩ “ቤት የለሽ” (homeless) የሚል ቃል በብጣቂ ካርቶን ላይ ጽፎ መስቀለኛ መንገዶች ላይ መቆምም ልመና ነው። ቤትን ጥርቅም አርጎ ዘግቶ “አምላኬ ሆይ ሸበላዋን ወይም ወይም ሸበላውን ጎበዝ ዱብ ካደረክልኝ!” ለክብርህ ይህንን ግብር አስገባለሁ” እያሉ ሊከፍሉ የሚችሉትንም ሆነ የማይችሉትን ስለት መሳልም ልመና ነው። በሌላ በኩልም “እንዲያው የእገሌን ወይም የእገሊትን ነገር ሳይውል ሳይደር ካላየኸኝ ገብሰማ ዶሮ አርጄ እጥልልሃለሁ” እያሉ ቆሌን መለማመንም ልመና ነው።

የልመና ባህሪዎች በይዘታቸው ይመሳሰሉ እንጂ የለማኝ አይነቶችና ባህሪዎች ግን አያሌ ናቸው። በእርግጥም አብዛኛው ለማኝ ተፈጥሮ የመስራት አቅምን ነስታው ወይም ብርሃኑን ጋርዳው እንደ ሰው ለመኖር ሲል የሚለምን ነው። ይህ መቼም ሰው ሊበላና ሊጠጣ የሚችለውን ሰርቶ ለማግኘት አቅሙ-አልቦ በመሆኑ የሚያከናውነው ጉዳይ ስለሆነ በእኔ እምነት ተገቢ የልመና አይነት ነው ብዬ አስባለሁ። እንዲያውም እናቱ “የተቸገረን የረዳ በምድርም በሰማይ ቤትም የተከበረ ይሆናል” እያለች ሳይታክታት ታስተምረኝ ስለነበር አንደኛ ደረጃ ት/ቤት በነበርኩበት ወቅት ዘወትር ማክሰኞ በምሳ ሰዓት ገበያ ዳር ቁጭ ብለው ፀሐይ እየቆላቸው የሚለምኑ አቅሙ-ደካሞችን ውሃ እየቀዳሁ እያጠጣሁ ምርቃት እቀበል ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ ሰርቶ መብላት ሳይሳነው በራሱ ስንፍና ወይም ደግሞ ከእርሱ ቁጥጥር ውጭ በሆነ መሰናክል በልመና ስራ ላይ የሚሰማራ ለማኝ አለ። አንዳንድ እንዲያውም ለዚሁ ብሎ አካሉን ራሱ የሚያጎድል ወይም ፈጣሪ እንዲያጎድልለት የሚመኝ አለ ይባላል። “የልመና ልምድ ያለው ሳይሆን አይቀርም” እያላችሁ አትሙኝ እንጂ በሽተኛ ለመምሰል ሆነ ብለው እግራቸውን ግራሶ የሚቀቡ ለማኞች ገጥመዎችሁ እንደኔ የታዘባችሁ ትኖራላችሁ ብዬ እገምታለሁ። በዚህ መልክ አካሉን አጉድሎ ወይም የበሽተኛ መልክ ሰጥቶ፣ አለዚያም ገላው የጎደለን ሰው ወይም ችጋርና በሽታ የሚያሰቃየውን ሕዝብ ተጠቅሞ በልመና ስራ ላይ የሚሰማራ ሰው ለእኔ ፈጣጣ-ለማኝ ነው።

እንዲያው ወጉ እንዳይቀር እኛ አፍሪካውያን ለማኝና መጽዋች እንባላለን እንጂ ዛሬ አጠፍ ላሰተዋለው የአብዛኛው አፍሪካውያን ሕልውና በአረመኔ አገዛዞች የልመና ባህል ላይ የተመሰረተ ሆኗል። የሚያሳዝነውና የሚገርመው ታዲያ ተፈጥሮ አስተካክሎ የሰራውን አፍሪካን ለማኝ ያደረጉት ለራስ ሲቆርሱ አያሳንሱ እንደሚባለው ራሳቸውን “ፕሬዘዳንት፣ ጠቅላይ ሚኒስቴር ወዘተርፈ እያሉ የሚሰይሙ ፈጣጣ-ለማኞች መሆናቸው ነው። እነዚህ ፈጣጣ-ለማኞች (በእውነቱ ነፍስ-ገዳይ ለማኞች ማለትም ይቻላል) ደምን እንደ ጅረት እያወረዱና እራሳ እየተራመዱ እንደ ቆሞ ከረዘመ ወንበር ላይ ጉብ ይላሉ። ሳይውሉ ሳይድሩም ከሞት የተረፈውን ሕዝብ አይነን እየጋረዱ- እውር፤ አንደበቱን እየዘጉ- ዲዳ፤ ጆሮውን እየወተፋ-ደንቆር፤ ጣቶቹን እያሰሩ- ዱሽ፤ አእምሮውን እያቀወሱ- እብድ ያደርጉታል። እውርነትን ዲዳነትን፣ ድንቁርናንና እብደትን እንደ ማደበሪያ እየመገመጉ እንደ ማይምነት፣ ችጋርና በሽታ ያሉ የሰው ልጅ ጠንቆችም ያገፈግፋሉ (ይፋፋሉ)። ፈጣጣ-ለማኞችም ዘርተው ያመረቱትን ችጋር፣ በሽታና ድንቁርና ይዘው ለልመና ወደ ጆምበር መግቢያ ያንጋጥማሉ። እንዲያውም አንዳንድ ፈጣጣ-ለማኞች እያስፈራሩ ገንዘብ አምጦ ይላሉ። “ዶላር፣ፓውንድ ወይም ዩሮ ከመለመኛ ነጠላችን ላይ ዛሬውኑ ዱብ.. ዱብ ካላደረጋችሁ አካባቢው በሽብርተኞች ይጥለቀላል”፣ ለህይወት ክብር ያላቸው በመምሰልም “ብዙ ነፍስም ያልቃል” እያሉ በድርቅና ባለገንዘቦችን ያስጠነቅቃሉ። ቀጥቅጠው፣ ፈልጠውና እንደ ተልባ አሸተው ድኩማን ባደረጉት ሕዝብ ስም አፈ-ክርፋፋ ኪሳቸውን ሞልተው፣ በአጸፋው ባለንብረቶቹ የሰጧቸውን የቤት ስራ ለመፈጸም ምለው ይፈርማሉ። ውሻ ፍርፋሪ ያስለመደውን ጌታውን ሲያይ ጅራቱን እንደሚቆላው ሁሉ፤ ፍጥጥ ያሉ ፈጣጣ-ለማኞችም ምእራባውያን መጽዋቸቻቸውን ሲያዩ የሚጥሉላቸውን ልፍጭ ለማየት ይቆነጠነጠሉ። ፍንድቅድቅ ብለውም ፎቶግራፍ አብረው ይነሳሉ።

እንደ ስዊዘ-ባንክ ካሉት የንብረት ማከማቻ ኅተራዎቻቸው ሞልቶ የተረፈውን የልመና ገንዘብ ወደ አገር ቤት ይወስዱና ለሚቀጥለው ልመና ዝግጅት ይጠቀሙብታል። ድሮ አንድ-አይና ያደረጉትን ዜጋ በአካባቢት ልምዳቸው ያለርህራሄ የቀረችውን ብርሃን በሳንጃ ይጠነቁሉና ሙሉ አይነ-ስውር አርገው “እየመራን እንለምንብህ” ይሉታል። ታቻምና አንዱን የጆሮ ታንቡር ያፈነዱበትንም ዘንድሮ ከቻይና በተረጠቡት እራፊ ሌላውን ታንቡሩን ይወትፋና መሰማሚያውን አድልመው እየተቀራረቡት ከመጣችሁ አለም አርቀው ያኖሩታል። ቀደም ሲል አንድ እግሩን ሰንክለው አንካሳ ያረጉትን ደግሞ በሌላ እግሩ እግር ብረት ያስገቡና በመቀመጫው እየተንፏቀቀ እንዲኖር ያስገድዱታል። በፊት አንድ እጁን የቀረጡትን ደግሞ

ሌላውንም እጁን በቦንብ ቁምጥ ያደርጉና እንኳን የሚሰራበት ገላውን ሲበላው የሚያክበት ጣትም ይነሱታል። “አካሌን፣ መብቴንና ክብራን አትንኩ” እያለ አሻፈረኝ ማለት የሚቃጣውን ደግሞ ከርቸሌ ውስጥ ከተው እንዲሞት አለዚያም በዚህ ጽሑፍ መጨረሻ በዋቢ አንድ [1] ላይ እንደቀረቡት መከራ ተቀባዮች ሁሉ ጭንቅላቱን ወይም ደረቱን በባሩድ እየፈረከሱ ከምድረ-ገጥ ያጠፉታል። ወላጅን፣ ልጅን፣ ዘመመድን በጠቅላላው አገርን ደግሞ ጥቁር ለባሽ አድርገው ከዘላለም ሐዘን ውስጥ ይከቱታል። በሞተው፣ በታሰረው፣ በታወረው፣ በደነቆረው፣ መራመድ ባቃተውና በመረር ሐዘን ውስጥ በተዘፈቀው ገላ ላይ ማይምነት፣ ችጋርና በሽታ እንደ እንጉዳይ መፍላታቸውን ይቀጥላሉ። በእነዚህ የሕብረተሰብ ሰቆቃዎች ላይ የተዋቀረው የማይነጥፍ የልመና ጅረትም ጎልብቶ ወደ ወንዝነት ያድግና ፈጣጣ-ለማኞችን አንሳፎ መልሶ ወደ ምእራቡ አለም ያደርሳቸዋል። አዙሪት ቀለበቱ (the vicious circle) ይቀጥላል፣ ይቀጥላል.. ይቀጥላል...

በሌላ በኩል ደግሞ ባለንብረቶች አሸከር ወይም ሸርተት ወረድ ብሎ የሚታዘዝ አገልጋይ ስለሚፈልጉ እንደዚሁም ሁሉ ለጋስ መባል፤ ሁሉ መለመን ስለሚወዱ ፈጣጣ-ለማኞችን እንደ በኩር ልጅ ተንከባክበው ይይዟቸዋል። በዚህም ምክንያት የአፍሪካ ሕዝብ ከአለም በፊት ተፈጥሮ ሁሉ ችግረኛ፣ ሁሉ በሽተኛ የሆነበትን ዋና ምክንያት ፈጣጣ-ለማኝ መሆኑን በሚገባ እንደማያወቁ ሁሉ በቀጥታ ሲገዙት የኖሩትን ባርያ በተዘዋዋሪ ለመሸመትና እንደ ፈጣሪ አቤቱ እየተባሉ፤ እየተለሙ፣ ለመኖር እንዲያመቻቸው ፈጣጣ-ለማኝ እንዳይጠወልግ ውሀ ሲያርከፈክፉበት ይውላሉ። በዚህም መሰረት የህሊና አልማዝ ያልፈጠረባቸውን ወይም በስለት ቢላዋ ከጭንቅላታቸው እንደ ቆዳ ተገፎ የተጣለውና አይናቸውን በቅጥፈት ጨው ሙልጭ አድረገው የታጠቡትን ፈጣጣ-ለማኞች ሳይቀር እነሱ G-20 [2] በሚሉት ስብሰባ ላይ “ቡች ቡች” ብለው ጠርተዋቸዋል። በአለም ላይ በደረሰው የምጣኔ ሐብት ድቀት ምክንያት ተንከታኩተው እንዳይወድቁ ከወዲሁ በፈጣጣ-ለማኞች ላይ ካፊያ ቢጤ ሊያርከፈክፉባቸው ይመስላል። እንኳንስ ተጠርቶ ሳይነገረውም ድግስን በማንፍንፍ አሸትቶ የሚያገኘው ፈጣጣ-ለማኝም የመለመኛ ከረጢቱን ይዞ ሊበር አኩባኩቧል።

እንዲያው ሲያስቡት ግን ይገርማል። እንደ ልማድ ሆኖ ፈጣጣ-ለማኝ ሕዝብን አታሎም ሆነ በጌቶቹ ተመጽውቶ ምን ኪሱ ቢሞላ፤ ምን ከርሱ ቢወጠር እንደ ቡችላ ከመሬት የወደቀ ፍርፋሪ ለመለቃቀም ጌታውን ሲከተል ይኖራል።

ዋቢ

1. *Massacre in Pictures* http://www.abbaymedia.com/Remembering_Victims_of_November_2005.htm
2. *G-20 Summit* <http://www.g20.org/>

Related Readings

1. *African Union: A misnomer* http://addisvoice.com/article/african_leaders.htm
2. *Addressing African Rulers* http://addisvoice.com/article/african_rulers.htm